

малко сходство съ оние духала, съ които са служатъ само калайджие тѣ. З. 177.

Кала(й)дис(у)вамъ* см. калансувамъ.

Калайлиѧ* (*qalāli, adj. t. D'étain, étamé*) пр. оловянный: А въ петакъ заранъ-тѣ, ергене-тѣ проваждатъ на момъкъ-тѣ даръ: кала-илин талири, или други сѣдове, пълни съсъ шекеръ. Ч. 52.

Калайн(д)жия* Бог. см. калайджия.

Калайс(у)вамъ* ил. дл. **Калайсамъ*** (Мак.), **Калайшж*** ил. сов. лужу, вылужу: Байо ви Бачко може да залѣпи ченийче, да каланше сѣдовете ви. З. 303. (см. калай).

Калаклиѧ* (*qoulaqli, adj. t. Qui a des oreilles?*) пр. эпитетъ сабли: И ми зеде сабя калаклиѧ. М. 146. ср. кулаклия, какъ эпитетъ ножа, черенокъ котораго имѣетъ два роговидныхъ завитка.

Каламотъ? (н. преч. каламотѣ плетень, рѣшетка изъ тростника). с. м? Малъ монастыръ свети Іованъ, Зидовите алтинли, Диреците тумбакли, Каламоти сухо злато. В. 241.

Калѧмъ с. м. трубочка, на которую наматывается основа въ ткацкомъ станѣ. (ср. калмуканъ).

Каланѣиръ см. каранфилъ: 1) гвоздика (цвѣтокъ и пряность); 2) левкой: Че му цвѣтъ-то повѣнж, каланѣирѧ и босилака. Д. 15. 13—14.

Калаузинъ* (*qoulāvouz, s. t. I. Guide, conducteur. 2. Pilote, sentinelle. 3. Cavaliers que l'on place sur les flancs d'une armée*). с. м. 1) проводникъ: Побрали и рыбалятъ за водачъ (калаузинъ), X. I, 82. (син. водачъ). 2) часовая стрѣлка.

Калдарѣмъ* (*qaldyrym, s. t. Le pavé, chaussée, trottoir*) мостовая, тротуаръ (замощенное пространство вообще): Улица, сироти онова време безъ калдарѣмъ, бѣ просто засажнало купище калъ. Тб. 50. Скопѣ града по край тѣокъ Вардаръ, И Едрене широки калдарми. М. 125. Русчукъ съ своите калдарѣме. З. 162.

Калдаремъ* см. калдарѣмъ: Кирамиде дребне асири, Калдареме карагроши. В. 241.

Калѣ* (*qal'at—Ville fortifiée, forteresse*). с. с. крѣпость; укрѣпленіе: Изъ слама кале не стая. Ч. 165. Съ единъ камѣкъ кале не стая. Ч. 226. Заградила Самовила заградила вито кале ни на небе, ни на земя, загради го въ темень облакъ. М. 10. Полски юнаци единъ по-хубавъ отъ други, стоѣхъ на кале-го. Тб. 63.

Калѣвра (*qalura тур. старый башмакъ? н. гр. χαλαύρα, разва-лина?*) с. ж. башмакъ: Калевры-тѣ ѧ подѣ постелиж-тѣ крѣжтъ. Ч. 3. Сѣкий знае себѣ си, гдѣ му утrepва калевра-та. Ч. 138. Излѣзѣтъ до